

סיפורי ספר

הם היו עשרה

בוודאי שאלתם את עצמכם למה רואים כל כך מעט חברה' צעירים בסרטים המוקרנים
 אצלנו בימי ראשון. ובכן, מסתבר שגם כאן ידו של יחיעם כזבני מיודענו היתה במעל.
 לאחר חודשים אחדים של דממה שבהם לא ביצע שום תעלול, הוא היכה שנית ובאופן מפתיע
 ובלתי צפוי לחלוטין. הימים - ימי קיץ ראשונים, והנה יום אחד הופיעה על לוח המודעות
 המודעה הסטנדרטית המודיעה בזו הלשון: "הערב יוקרן בשעה 21.30 הסרט: 'הם היו עשרה'".
 היה זה אחד מאותם מקרים נדירים שלא צורף להודעה דף נוסף שבו מפורטים שמות השחקנים,
 תוכן הסרט וביקורת עיתונות עליו. רק מילים ספורות בכתב ידו העגול של עמוס שומרון,
 האחראי על הקרנת הסרטים, אשר מדווחות בצורה לאקונית על הסרט שיוקרן בערב.
 דבר אחד בלט לעין בהודעה והוא גם שנתן ליחיעם את הרעיון למזימה הקונדסית - הרווח בין
 האותיות במילים הכתובות בהודעה היה עצום וגרם לכך שהן התפרשו על פני כל הדף. בליחוד
 בלט הדבר במילה "עשרה" אשר תפסה כמעט חצי דף.
 יחיעם הסתכל כה וכה, ראה שאף אחד לא נכנס לקרוא את המודעות ובתנועה זריזה שלף עט מכיס
 חולצתו, ניגש אל הלוח והוסיף את האות 'ל' בין ה'ע' וה'ש' במילה 'עשרה'. הוא הקפיד לבצע
 זאת באותה תבנית עגלגלה שבה נכתבו שאר האותיות כך שעין בלתי מאומנת לא יכלה להבחין
 בזיוף. בחיור של שביעות רצון הוא סקר את הכתוב ומיהר להמלט לתוך חדר האוכל כשהוא
 משאיר אחריו הודעה על סרט בעל גוון כחלחל: "הם היו על שרה".
 צעירי הקיבוץ תאבי הבילוי והאקשן הגיעו לארוחת הערב כשעל שפתותיהם מרחפת השאלה
 הנצחית של יום א' בערב: "איזה סרט יש היום?" למראה הכתוב גיחך אבינועם בעל הבלורית
 המנופחת ואגב נעיצת מרפק לחש לרביב השמנמן: "עמוס הפך להיות שובב לעת זיקנה, תראה איזה
 סרטים הוא מביא". מפה לאוזן עברה השמועה על הסרט המיסטורי שצפן בחובו הבטחה של
 מתירנות חוגגת. לקראת השעה היעודה החלה נהירה המונית של אנשים עמוסים בכיסאות ובשמיכות
 אל הדשא שליד חדר האוכל שם אמורה היתה להתחיל הקרנת הסרט הנועז. ביחוד בלטה ההופעה
 המלאה של דיירי שיכון א' אשר התנחלו בהמוניהם במרכז הדשא, בין המתנדבים לבין צעירי
 החברה הבוגרת. רק יחיעם כזבני עמד ליד עץ האיזדרכת וחיך לעצמו חיוך זדוני.
 בדיוק בתשע ושלושים כיבה עמוס את האורות והחל את הקרנת הסרט. לאכזבת הנוכחים היה זה
 סרט שחור-לבן בלי אף גוון כחול וגם העלילה היתה מליגעת עד משעממת. נהמות של חוסר
 שביעות-רצון בקעו ממרכז הדשא שטוף הזימה. ברבע שעה הראשונה נתנו הצעירים צ'אנס לסרט
 המאכזב נטול הגיפופים המובטחים. אך לאחר מכן פקעה סבלנותם של בני התשחורת ובניצוחו של
 אבינועם זקור הבלורית פצחו במקהלת שריקות מחרישות אזניים. מאי-שם צרח מישהו: "רוצים
 קוסם" וסחף את שאר החברה' למרי אזרחי גלוי. כאשר לא הועילו קריאות ה"רו-צים קו-סם"
 והסרט נמשך, החלה נטישה המונית של המערכה מצידם של צעירי המשק וגם כמה מבוגרים נראו
 עוזבים. בסוף הגלגל הראשון היתה המחצית הקדמית של הדשא ריקה. את סופו הטרגי של הסרט
 ההירואי ראו רק קומץ וותיקים שטופי נוסטלגיה ציונית ואילו החברה' הצעירים התרכזו בחדר
 של שמיל וצפו בסרט וידאו מרתק. מאז אותו ערב אומלל לא מופיעים הצעירים לסרטי יום א'.
 הם נכוו פעם אחת ולא מוכנים להיפגע שנית. על כוס בירה וצלחת פיצוחים הם יושבים אצל
 שמיל וצופים, כמנהגם, בסרטי פעולה מהממים עד שעה מאוחרת בלילה.

עמוס שומרון

עמוס שומרון

עמוס שומרון - 414 - 11.7.86.